

קינה לי"ז תמוז

מאת יהודה ליבס

נעים למות באמצע התמוז
 בתקוף תקופת השנה,
 יום ירד אלי שאל הרועה הגדול
 התמוז היפה האהוב לאלה
 לגבירת ממלכות לאננה
 לחולת אהבה, אימה,
 כי יפיו שאל מתחת חמדה לה
 עד עת קץ ימות החמה.

ביוד זין תמוז נערכה הלולה,
 ומאש מדורה עלתה גם יללה:
 הוי אדון הוי אדון הוי הד'ה.
 חזיר בא מיער ויכרסמנו
 ושער סגר בעדו.

כלות אל אדוניס עיני האלות
 יושבות בעלות ככלות ובתולות
 ובבית אדני העומדות בלילות
 על שדים סופדות ולבן מגלות
 פתח שער אשר על צפונה.

כי נטש התמוז ציון וירושלים
 וירד אל ערש פרעה.
 ויהי הוא מושל בכל ארץ מצרים
 בלעדיו לא ירים איש ידו.
 ובא אליו הרמס בבין הערבים
 וכתב אז למדהו וקרא,

וְיִהי כְקִרְאוֹ אַךְ דָּלַת דָּלְתַיִם
עֲלֵתָה הַנְּשִׂיָה בְּלִבּוֹ.

וַיִּקָּם וַיֵּצֵא מִפֶּתַח אֲרָמוֹן
זָר כְּלָנוּיֹת עַל רֹאשׁוֹ,
הַמוֹאֵס בְּכֶתֶר אָמוֹן
וְקָרָא שְׁמוֹ נַעֲמֹן.

הַפְּלִיג הַתְּמוּז קִבְרָנִיט בְּסִפְיָנָה
נִהַג בֵּין אִיִּי אֲדָרְיָאָנָה.
מִשְׁטַח הַמַּיִם נִבְטָה הַלְּבָנָה
וּכְבָר אֵין אֶפְרוֹדִיטָה אֲנָנָה אֵינָה
רַק עוֹלוֹת מִסְבִּיב כְּצִלְיִי מִנְּגִינָה
מְלוֹת שֶׁל מְצוּהָ וְקוֹלוֹת שֶׁל קִינָה:
תְּמוּז תְּמוּז תְּמוּז תְּמוּז
דַּע וְהַשְׁמַע בֵּית קִיסָר דְּבַר אֶמֶת:
תְּמוּז תְּמוּז תְּמוּז תְּמוּז
פֶּן הַגְּדוֹל כְּבָר מֵת.

פֶּן הַגְּדוֹל, פֶּן הַגְּדוֹל
כְּבִירָא דְכֻלָּא, הוּא מֵת.